



RED DRAGESTENEN

Jeg er virkelig bekymret for dragestenen,” sagde Drake.

Der sad seks dragemestre omkring et spisebord på kong Rolands slot. Fem af dem boede på slottet: Drake, Bo, Rori, Ana og Petra. Heru, den sjette dragemester, boede i Pyramidernes Land. Dragestenen havde udvalgt hver af dem til at blive forbundet med drager.

Heru havde fløjet langt på sin drage, Wati. Wati hvilede sig i dragehulerne. Og Heru havde vigtige nyheder med – den primære dragesten var ved at dø!

”Du har ret med hensyn til at være bekymret, Drake,” sagde Heru. ”Vi må hurtigt finde den primære sten, så vi kan forsøge at redde den. Det er derfor, jeg er kommet. Min familie tror, at du og dine venner kan hjælpe os.”

”Vent lige lidt – hvad er den *primære* dragesten egentlig?” spurgte Bo.

Heru kiggede ned. Der hang en grøn sten i en snor om hans hals. Alle de andre havde hver især en sten magen til om halsen.



”Vi bærer hver især et stykke af dragestenen for at skabe forbindelse til vores drager,” forklarede Heru. ”Alle vores mindre sten kommer fra den primære sten.”



”Er den primære sten så enorm?” spurgte Ana, som også kom fra Pyramidernes Land.

”Det tror jeg nok,” sagde Heru. ”Men jeg har aldrig set den. Den har været opbevaret inde i en hemmelig pyramide i mange år. En skriftrulle fortæller os, at det kræver seks drager at komme ind i pyramiden. Men først må vi finde den.”

I samme øjeblik trådte troldmanden Griffith ind i lokalet.

”Jeg har talt med kong Roland,” sagde han. ”Jeg spurgte, om I alle må tage til Pyramidernes Land. Han giver os snart besked. Men jeg bliver her og leder efter en måde at redde dragestenen på.



”Kongen er *nødt til* at sige ja!” sagde Rori. ”Hvis dragestenen dør, vil vi ikke længere kunne skabe forbindelse til vores drager.”

Petra, den nyeste dragemester, vendte sig mod Heru. ”Hvis du aldrig har set den primære sten, hvordan kan du så vide, at den er ved at dø?” spurgte hun.

”Min familie har et større stykke af stenen, ligesom Griffith også har,” forklarede Heru.

”Dens glød bliver ved med at falme. Og på det seneste har jeg haft proble-

mer med at skabe kontakt til Wati. Det er alt sammen tegn på, at den primære sten er ved at blive svækket.”



Mens Heru talte, begyndte Drakes egen dragesten at flimre. Den glødede ikke kraftigt, som den plejede at gøre, når Orm, hans jorddrage, kommunikerede med ham. Men Drake hørte alligevel sin drages stemme inde i hovedet.

Kom! sagde Orm. *Det er ...*

Så tav stemmen.



”Det er Orm!” sagde Drake. ”Det lyder, som om der er noget galt, men han afsluttede ikke sin besked. Vi må ned til grotterne!”

Dragemestrene skyndte sig ned ad den lange trappe, der førte ned til dragehulerne. Drake løb hen til Orm, en brun drage med små vinger og en krop som en slange.

”Hvad er der galt?” spurgte Drake.



Orm nikkede i retning af Vulcan, Roris ild-drages hule. Dragen fnyste og stampede i jorden.

”Vulcan!” råbte Rori. Hun løb hen til ham. ”Hvad er der i vejen?”

”Hans forbindelse til dig er ved at blive svagere,” forklarede Griffith. ”Vulcan føler sig måske forvirret og bange.”

Rori rakte hånden ind mellem hulens tremmer og klappede sin drage på næsen. ”Hold ud, Vulcan,” sagde hun. ”Vi skal nok finde en måde at redde dragestenen på!”

”Griffith!” sagde Simon, en af slottets vagter, da han kom marcherende ind. ”Kong Roland er enig i, at dragemestrene skal rejse til Pyramidernes Land. De kan tage af sted med det samme!”

